

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 25.000
	Letna inozemstvo	Lir 40.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	30
	Poštno čekovni račun: št. 24/12410	

Leto XXXVI. - Štev. 1792

Gorica - četrtek, 1. marca 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Sv. oče slovenskemu ljudstvu

1. Predragi bratje v škofovstvu, dragi sinovi in hčere — slovenski romarji, ki ste prišli v Rim, iz Jugoslavije in iz drugih dežel, da bi na grobu svetega Petra obhajali jubilej našega odrešenja. Iskreno dobrodošli!

Lepo pozdravljam škofo, ki vas vodijo ob tem svetletem romanju: metropolit in nadškofa iz Ljubljane Alojzija Suštarja, škofa iz Maribora Franca Krambergerja, škofa iz Kopra Janeza Jenka, in pomožne škofo: Stanislava Lenča, Jožefa Kvasa in Jožefa Smeja ter beograjskega nadškofa Alojzija Turka, ki se vam je pridružil.

Iz srca pozdravljam duhovnike, ki vas spremljajo, redovnike, redovnice in laike: pozdravljam vas vse, ki ste tukaj!

DEDIČI SV. CIRILA IN METODA

2. Vaša prisotnost tu danes mi je še posebej draga. Vi ste namreč daljni dediči velikih blagovestnikov in apostolov slovenskih narodov, Cirila in Metoda, ki sta skupaj s svetim Benediktom nebeska zavetnika Evrope. Ze v prejšnjem stoletju je vaš goreči pastir, božji služabnik škof Anton Martin Slomšek, med vami in tudi med drugimi narodi oživil ciril-metodski ideal o Cerkv. To je ideal o krajevni Cerkv, ki je globoko zakoreninjena v kulturni naroda, obenem pa življenjsko združena v veri in občestvu z Apostolskim sedežem in z vesoljno Cerkvjo. To polnost cerkvenega občestva pa naj bi si prizadevala posredovati vsem krščanskim bratom, zlasti tistim na Vzhodu.

PRICE VERNOSTI SLOVENSKEGA LJUDSTVA

3. Dobro vem, da ista vera še danes navdihuje in oživlja vas in vaše verne rojake. Med drugim to izražajo:

- vaše zavzeto sodelovanje pri bogoslužnem in zakramentalnem življenju;
- vaša ljubezen do cerkvenega petja;
- vaša gorečnost za božjo hišo, ki se kaže v velikih žrtvah, s katerimi obnavljate vaše cerkve in gradite nove;
- vaše prizadevanje za katehezo in versko kulturo, ko velikodušno podpirate cerkveno umetnost in verski tisk;
- vaša skrb za bolne in trpeče, kar najde svoj izraz posebej v diakoniji;
- vaša gorečnost za misijone.

BODITE DOSLEDNI PRIČEVALCI

4. Obhajanje svetega leta odrešenja naj vam da novega poguma in zagona. Utrdi naj vaše prizadevanje za dobro, da bi bili tako v družbi, v katero vas je postavila božja Previdnost, prepričani in učinkoviti pričevalci resničnosti našega odrešenja. Da bi pa v resnici mogli biti taki pričevalci, naj se vaše življenje v Kristusu stalno prenavlja in raste po Gospodovih besedah: »Vi ste sol zemlje... Vi ste luč sveta... Tako naj sveti vaš luč pred ljudmi, da bodo videli vašo dobro dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih« (Mt 5, 13-16).

Bodite torej dosledne priče žive vere in goreče ljubezni do Boga in do bližnjega. Vsem naj bo za zgled vaše spoštovanje do človeka in do življenja v vseh njegovih dobah — od spočetja pa do dozorelosti.

Vsem naj bodo v spodbudo vaša zvestoba in neločljivi zakonski zvezi in družini.

V vaših družinah in cerkvenih skupnostih naj raste prizadevanje za versko in moralno vzgojo otrok in mladine. To je danes težka naloga, istočasno pa prva dolžnost in sveta, nedotakljiva pravica staršev in Cerkve.

Posvečujte »Gospodov dan«, kakor vam naročajo vaši škofoje v pastirskem pismu za letošnji postni čas.

Nikoli naj ne preneha vaša molitev za duhovniške in redovniške poklice, za katere je bila vaša dežela vedno rodovitna mati.

Pri dejavnem prizadevanju za skupno dobro in splošen napredek črpaite navdih in moč v pristni in živi krščanski veri. Tako boste v resnici evangelijski kvas v

Jugoslaviji in sredi sveta, novo, v Kristusu odrešeno človeštvo, h kateremu je poklican vsak človek, da bi tako v polnosti dovršil sebe in bil srečen v času in v večnosti.

APOSTOLSKI BLAGOSLOV

5. Znana mi je vaša prisrčna pobožnost do božje Matere Marije. Zato izročam vas in vse vaše rojake v materinsko varstvo Nje, ki jo po vaših domovih in v tolikih svetiščih kličete kot Pomočnica in Krajljica.

Vam, ki ste tukaj zbrani, vašim dragim in še posebej bolnim in trpečim, mladim in vsemu slovenskemu ljudstvu iz srca podeljujem svoj apostolski blagoslov.

Msgr. Marino Qualizza stolni župnik v Vidmu

Videmski nadškof Alfredo Battisti je imenoval dr. Marina Qualizza za monsignorja in novega župnika v videmski stolnici. To mesto je bilo prazno, ker je dosedanji župnik Dominik Pecile postal škof v Terracini. Msgr. Qualizza se je rodil v St. Lenartu v Benečiji 6. okt. 1940. Posvečen v duhovnika leta 1956 je dosegel doktorat v Rimu na Gregorijani. Sedaj je bil profesor dogmatike v videmskem bogoslovju.

Msgr. Marino Qualizza je eden glavnih borcev za pravice beneških Slovencev in redni sotrudnik lista beneških katoličanov Dom.

Novemu monsignorju in župniku naše iskrene čestitke!

»Eleni« nova uspešnica

Nicholas Gage je pred nedavnim v Ameriki izdal povest »Eleni«. Opisuje globoko tragiko goreče materinske ljubezni. Ko so proti koncu državljanske vojne v Grčiji leta 1948 levičarji začeli obupavati nad zmago, so začeli za grozno taktiko, imenovano »pedasoma« (zbiranje). Pobrli so otroke od 10 do 14 let in jih poslali za železno zaveso, povečini v Rusijo. Imeli so dvojni namen: otroke vzgojiti kot gverilce, moderne janičarje in istočasno držati starše na svoji strani. V neki gorski vasi je preprosta Grkinja Eleni Gatzoyannis sklenila upreti se temu nečloveškemu početju. Organizirala je pobeg 20 otrok in mater, sama pa je ostala v vasi. Ko so komunisti odkrili ta njen podvig, so jo zaprli. Po zaslišanju je bila mučena in ustreljena.

Eden rešenih otrok je pisatelj. Prišel je v Ameriko k očetu, ki ga ni nikoli prej videl. Postal je dopisnik lista New York Times in se vrnil v rojstno deželo z odločno namero maščevati smrt matere. Njegovo pripovedovanje, kako je zvedel vse podrobnosti o junaštvu matere in podlosti njenih krvnikov, človeka silno prevzame. Pisatelj odkrije tudi sodnika in likvidatorja matere. Ko ima možnost sprožiti strel v glavnega krivca, ga čut odpuščanja in misel na plemeniti značaj matere tako prevzame, da se odpove maščevanju. Knjiga je na tem, da doseže slavo »Dr. Zivaga« ruskega pisatelja Borisa Pasternaka, ki je prejel Nobelovo nagrado.

V naši polpretekli zgodovini je snovi za slične povesti še in še. Nekateri pisatelji so se že poskušali v slikanju onih tragičnih dni in dogodkov, npr. Edvard Kocbek, Boris Pahor, Zora Piščanc, deloma Alojz Rebula in drugi. V izseljenstvu pa Karel Mauser, zlasti pa Frank Bükvič. Ta v svojih povestih slika svoje rodno Prekmurje med zadnjo vojno. Prav sedaj je v Argentini izšel njegov najboljše roman »Vojna in revolucija«. V njem opisuje razmere v Prekmurju med zadnjo vojno, ko so to pokrajino zasedli Mažari, ter celotno obdobje do konca vojne in usodo raznih ljudi med vojno in po njej.

Občni zbor Sveta slovenskih organizacij

V soboto 18. februarja je bil v goriškem Avditoriju občni zbor Sveta slovenskih organizacij (SSO), ki povezuje med seboj glavno demokratičnih in katoliških organizacij slovenske manjšine v naši deželi. Bil je to obenem lep kulturni praznik, katerega se je udeležilo veliko predstavnikov omenjenih organizacij, povabljenih gostov in oblasti. Res bi morda lahko obisk bil še številnejši; zavedati pa se moramo, da je bilo srečanje na sporedu na delavniki ob 17. uri, ko vsak še ne more prosto razpolagati s svojim časom.

Zasedanje Sveta slovenskih organizacij v deželi Furlaniji-Juljski krajini zavzema gotovo vidno mesto v javnem življenju slovenske narodne skupnosti. Kot krovna organizacija prej omenjenih društev in ustanov je Svet pomemben dejavnik, ki je v teh letih že pokazal na nujnost lastnega obstoja. Morda bi lahko tu parafrazirali češkega zgodovinarja prejšnjega stoletja Palackega, ko je dejal o Avstriji, da bi jo bilo treba ustvariti, če bi je ne bilo! Podobno bi morali danes reči za to organizacijo, ki se je izkazal kot prepotreben. Kot je dejal v svojem uvodnem poročilu predsednik dr. Damjan Paulin, SSO sicer nima neposrednih operativnih obveznosti, je pa ta zveza vseeno nekaj, kar koordinira, povezuje, stimulira.

Sam občni zbor je v bistvu potekal v dveh delih. Prvi del je začel z zborovskim pozdravom, ki ga je z ubrano slovensko pesmijo prinesel moški zbor Mirko Filej pod vodstvom Z. Klanjščka. Nato je sledilo predsedniško poročilo s pozdravi gostov. Drugi del pa je obsegal posamezna poročila odbornikov, debato ter volitve novega predsednika in odbora.

POTEK, POROČILO IN POZDRAVI GOSTOV

Po nastopu goriških pevcev je najprej spregovoril dr. Damjan Paulin, že od ustanovitve predsednik Sveta, ki je posebej pozdravil zbrane goste. Nato je v dobro zasnovanem in daljšem poročilu orisal vlogo, pomen in smernice SSO. Med drugim je dejal:

»Svet ni operativen organ v ožjem pomenu besede, je pa pomemben dejavnik za koordinacijo, programacijo in predstavninstvo številnih društev in organizacij, ki delujejo v deželi Furlaniji-Juljski krajini, in to za okrepitev naše prisotnosti na vseh področjih javnega življenja.« Nadalje je predsednik Paulin omenil dve glavni smeri, v katerih deluje SSO, namreč krepitev naših organizacij navznoter ter pravilno

konfrontacijo z italijansko večino navzven. Nadaljeval je tako: »Kot predstavniki organizacij slovenskih organizacij, ki temeljijo na temeljih pluralizma, demokracije in neodvisnosti ima Svet kot glavni cilj okrepitev slovenske prisotnosti na vseh področjih javnega življenja.« Dodal je še, da naš namen ni izolacija, ampak da smo za srečanje in dialog med vsemi silami.

Nadalje je Paulin v svojih izjavah prikazal nekatera nesprijemljiva stališča vladnih krogov v zvezi z zaščito Slovencev, ki težijo po okrnjenju oz. razlikovanju za pravice Slovencev v deželi. Po njegovem mnenju gre vse to le v korist tistim silam, ki želijo uničiti deželno enotnost.

Nadalje je predsednik omenil naše zahteve do sedanje vlade, predvsem do predsednika vlade Craxija, ki bi na ta način lahko popravil napako ob predstavitvi nove vlade, ko sploh ni omenil Slovencev. Paulin je še prikazal pozitivno sodelovanje s političnimi predstavniki matične domovine, med obnejnimi krajevnimi upravami in vlogo Osimskega sporazuma. Dalje je še podčrtal potrebo po stalnem sodelovanju med vsemi zamejskimi Slovenci, posebej s koroškimi. Kot pozitivno je označil organizacijo Primorskih dni v Ljubljani lansko pomlad, kljub incidentom.

Predsednik SSO je še obravnaval vlogo enotnega nastopanja Slovencev in pomen enotne slovenske delegacije. Pri tem je še dejal: »Smo za enotno zastopstvo in priznamo, da je to že opravilo veliko in dobro informacijsko vlogo, posebej v odnosu do vsedravnih političnih strank ter vladnih oblasti. Menimo pa, da je treba prevrednotiti in pregledati vlogo in sestavo te delegacije, da bo lahko postala še bolj odločno in predstavnisko telo...«

Nato so spregovorili razni gostje. Prvi je prinesel svoj pozdrav goriški župan dr. Antonio Scarano, ki je med drugim poudaril veliki pomen slovenske kulturne prisotnosti v Gorici ter vlogo manjšine sploh. Za njim je v imenu SKGZ spregovoril dr. Mirko Primožič, ki je izrazil potrebo po enotnosti slovenskih sil. Nato je prisotne pozdravil deželni tajnik SSK dr. Andrej Bratuž ter zlasti podčrtal sorodnost in vzporednost ciljev z SSO. Dalje je govoril deželni svetovalec SSK dr. Drago Stoka, ki se je zaustavil ob potrebi idejne jasnosti med nami. Pozdrav deželnega predsednika Comellija je prinesel deželni funkcionar Jurij Slama. Pozdravila sta tudi tržaški občinski odbornik dr. Aleš Lokar ter predstavnik Kanalske doline Simon Prescheren.

Praznovanje nedelje

Praznik veselja ni le velika noč, marveč vsaka nedelja. Saj je nedelja vsakotedenska velika noč novozaveznega božjega ljudstva. To je dan, ko se kristjan oddahne v velikonočnem ozračju, ko še na poseben način zasluži kalli novega neba in nove zemlje.

Ze starozavezna sobota je bila spomin na božje odrešitveno delovanje, spomin na čudežni prehod Izraelcev skozi Rdeče morje, kar pomeni konec suženjstva, osvoboditev od zatiralca in sklenitev sinajske zaveze. Od tega razmišljanja izhaja poetični opis stvarjenja v sedmih dneh, od tu prihaja tudi ugotovitev, da je Bog videl, da je vse dobro, kar je ustvaril, in je »počival«.

Ta počitek mora posnemati njegovo ljudstvo. Bog ne nalaga Izraelcem slepo nekih zapovedi, marveč jim jih razloži in osmisli. V drugi Mojzovski knjigi je razložen predvsem pomen počitka; v peti Mojzovski knjigi je smisel te zapovedi poglobljen s socialnega vidika in z vidika zgodovine odrešenja.

Sobota je stari zavezi predvsem dan zahvale za ljubezen, ki jo je Jahve razodel za svoje otroke v stvarjenju in v velikih dogodkih, ki jih je naredil v prid ljudstvu in je tudi trajni klic k ljubezni

do bližnjega, celo tujca. To pomeni, da sta praznični počitek in češčenje Boga všečna samo, če ju spremlja socialna pravičnost (ne ubijaj, ne prešuštvuj, ne kradi, ne pričaj po krivem itd.) in ljubezen. Na drugi strani pa duh češčenja pospešuje ohranjanje socialne pravičnosti in ljubezni do ljudi.

Tudi novo zavezo prevzema veliki dogodek, ki je v izpolnitvi obljube in izhaja iz Kristusove odrešitvene smrti in vstajenja. Nedelja ni toliko zapoved počitka, kolikor predvsem zahvala za veliki dan, v katerem se je začelo novo stvarstvo.

Izraelska sobota je bila dan počitka, ki je zahteval češčenje; krščanska nedelja pa je dan češčenja, ki zahteva počitek. Tam je bila zapoved za ljudstvo, ki še ni bilo zrelo, tu je nujnost za življenje ljudstva, ki ga Kristus vabi v svobodo božjih otrok.

V prvih stoletjih ni bilo zapovedi, ki bi kristjana silila k češčenju ali počitku. »Brez nedeljskega bogoslužja ne moremo živeti,« so govorili mučenci prvih stoletij. Nedelja jim je pomenila veselo srečanje s Kristusom v njegovi zakramentalni navzočnosti in radostno srečanje z brati.

In z nami, kako je? Kaj nam pomeni nedelja, kaj nedeljska maša?

(Iz »Pastoralnih pogovorov«, Maribor)

Po odmoru so sledila poročila posameznih odbornikov. Dr. Zorko Horej je govoril o gospodarski problematiki, Sergij Pahor o kulturi, dr. Karlo Brešan o športu in mladini ter dr. Kazimir Humar o javnih občilih (tisku in radiu). Vsa poročila so bila tehtna, izčrpna ter so pokazala na obsežnost področij, katere mora Svet slovenskih organizacij posebej obravnavati.

Srečanje so zaključile volitve novega odbora. Vanj so bili izvoljeni Karlo Brešan, Kazimir Humar, Damjan Paulin, Marj Maver, Sergij Pahor, Zorko Harej, Simon Prescheren. Za novega predsednika je bila nato izvoljena Marija Ferletič. V svojem zahvalnem nagovoru je predsednica podčrtala nekaj osnovnih misli in idej, ki bodo vodile delo Sveta slovenskih organizacij v novem mandatnem obdobju.

ZAKLJUČNE MISLI

Poročila in debata sama so pokazala na izredno življenjskost in potrebo po delovanju in že samem obstoju Sveta slovenskih organizacij. Zelo tehtno in stvarno je tudi besedilo resolucije, ki jo je SSO odobril. Prav gotovo bodo tudi s tega občnega zbora izšle kake nove pobude in zamisli za različne dejavnosti Sveta.

Svet slovenskih organizacij gre torej novemu delovnemu obdobju naproti. Njegova vloga v današnji zamejski stvarnosti je edinstvena in obenem zelo jasna. Moral bo še nadalje — in morda bolj konkretno — koordinirati posamezne večje pobude naših prosvetnih central. Na drugi strani pa bo moral biti kar se da buden glasnik širšega utripa naše kulture, pa tudi politike v kar se da širokem pomenu besede, ne da bi pri tem jemal naravno vlogo politični stranki. S to se pravzaprav lahko dopolnjuje. Gotovo imata oba naša omenjena dejavnika vsak svojo pot, vendar je cilj en sam: zagovarjati in braniti zamejsko istovetnost v samostojnosti in pluralizmu!

Prepričani smo, da bo SSO to znal in zmogel tudi vnaprej kar se da odločno in smotrno zagovarjati. Zato lahko po tem občnem zboru zaželimo naši krovni organizaciji res »vse najboljše!« Spector

Skavtski zgled sožitja

V petek 24., soboto 25. in v nedeljo 26. februarja je stal na tržaškem trgu Unità skavtski šotor, ki so ga postavili roverji in popotnice italijanskih katoliških skavtov AGESCI. S tridnevni programom so praznovali »dneve spomina«, kar je po svetu že uveljavljena skavtska pobuda ob obletnici rojstva skavtskega ustanovitelja lorda Baden-Powella (22. februarja).

V našem prostoru je zelo pomembno, da je bil petkov popoldan posvečen za tržaške razmere precej »zgočji« temi: sožitju med Slovenci in Italijani. Prireditelji so k oblikovanju dneva pritegnili tudi tržaški del Slovenske zamejske skavtske organizacije. Poudarili so, da je nujno medsebojno spoznavanje za boljše razumevanje.

Oblikovalo se je več skupin, ki jih je svojevrstna igra po tržaških ulicah vodila od točke do točke, in sicer značilne točke za slovensko prisotnost v Trstu. Skupine so se tako znašle pred Fabianijevim Narodnim domom, pred Kulturnim domom, pred Radiom in pred Tržaško knjigarno, pred sedeži osrednjih organizacij in pred drugimi ustanovami. Vsakokrat so dobili kratko razlago zgodovinskega in sedanjega pomena posameznih ustanov za slovensko narodno skupnost.

Ob koncu je bilo v Marjinem domu v ul. Risorta predavanje prof. J. Pirjevca o slovenski prisotnosti v Trstu. Skavti so tako potrdili medsebojno prijateljstvo in doprinesli svoj delež k razpravi o sožitju v Trstu.

Ostala dva dneva so skavti AGESCI posvetili prikazu skavtske vzgojne metode in izbiri proti nasilju.

Veličastno slovensko svetoletno romanje v Rim

Vemo, da izredno sveto leto ob 1950-letnici odrešenja lahko obhajamo doma. Ali moč in privlačnost večstoletnega izročila le budi v srcih mnogih kristjanov željo, da bi ga mogli obhajati v večnem mestu na grobovih prvakov apostolov in drugih mučencev ter se ob tem srečati z naslednikom apostola Petra in pastirjem vse Cerkve. Do novega leta je bilo vseslovensko romanje v Rim dokaj vprašljivo zaradi znanih omejitev za izhod iz Jugoslavije. A ko je bil ukinitelj polog za enkratno potovanje v letu, se je precej naših ljudi iz Slovenije odločilo za svetoletno romanje v Rim. Romanje je organiziral tehnik Družina s tehničnim sodelovanjem turistične agencije Mercator iz Ljubljane. Tako se je v jutranjih urah v sredo 22. februarja podalo na pot z avtobusi iz vseh predelov Slovenije okrog 1.000 romarjev. Spremljali so jih slovenski škofje pod vodstvom ljubljanskega nadškofa Alojzija Suštarja. Romanja se je udeležil tudi naš rojak Alojzij Turk, nadškof v Beogradu.

V večernih urah so bili že vsi srečno v Rimu. Rojakom iz domovine se je pridružilo precejšnje število Slovencev iz zamejstva, zlasti s Koroške. Prisotni so bili tudi beneški, goriški in tržaški predstavniki. Večja skupina rojakov iz zdomstva je prišla iz Nemčije. Bili pa so predstavniki z vseh celin. Težko je določiti število vseh udeležencev. Lahko pa mirno rečemo, da jih je bilo od 1.200 do 1.300.

Romarji so bivali v raznih hotelih in penzionih. Vsak avtobus je imel svojega vodiča, ki je lahko precej svobodno oblikoval ogled mesta. Obvezna so bila le nekatera skupna srečanja.

OBISK SLOVENIKA

Prvo tako širše srečanje je bilo določeno za četrtek dopoldne v slovenskem papeškem zavodu, ki mu navadno rečemo Slovenik. Tu je ljubljanski nadškof sodaroval sv. mašo s slovenskimi škofi in precejšnjim številom slovenskih duhovnikov ter nato blagoslovil in odprl nekaj novih prostorov, ki precej razširjajo možnosti za gostoljubje in kulturno dejavnost našega doma v večnem mestu. Iz nekdanje velike delavnice, ki jo je imelo v najemu obrtniško podjetje, je na pobudo zavodskega rektorja in po zelo posrečeni zamisli arh. inž. J. Kregarja iz Ljubljane Slovenik pridobil lepo konferenčno dvorano, pomožno obednico, prostor za knjižnico in precej sob za goste. Delo je vodil in tehnično nadzoroval arh. J. Brejč iz Kopra. Slovenske romarske skupine, ki se niso mogle udeležiti zaradi prostorske stiske jutranje slovesnosti, so polagoma prihajale na ogled tega slovenskega doma v Rimu.

PRVA MAŠA PRI SV. PETRU

V četrtek zvečer je čakalo naše romarje prvo srečanje s sv. očetom v baziliki sv. Petra. Janez Pavel II. je vodil slovensko somaševanje ob svetoletnem romanju duhovnikov vsega sveta. Poleg številnih škofov in kardinalov je sodarovalo sv. mašo kakih 4.000 duhovnikov. Papež je imel po evangeliju daljši nagovor o duhovništvu v italijanski. Ob sklepu slovesnosti je po zdravil vse večje skupine, ki so bile navzoče.

V brezhibni izgovorjavi in naglasu je zavznel v našem jeziku pozdrav sv. očeta slovenskim romarjem, zlasti pa duhovnikom, ki so jih spremljali s skupino 15 diaconov, kateri bodo junija prejeli mašniško posvečenje. Razume se, da je pozdrav sv. očeta izzval navdušen aplavz naših ljudi.

SLOVENSKA PESEM PRI SV. PETRU

Drugo nepozabno doživetje v tem srečanju nam je pripravil zbor Consortium musicum iz Ljubljane pod vodstvom dr. Mirka Cudermana. Menim, da je prvič v zgodovini na čudovit način donela slovenska pesem pod kupolo sv. Petra pri slovenski papeževi maši. Cappella Sistina je odstopila delček programa slovenskemu zboru. Ob zbiranju je zbor zapel Marijino »Je mrak končan«, pri obhajilu pa Mavovo »O kam, Gospod, gre tvoja pot...« Zlasti slednja pesem, ki se tako čudovito veže z vso simbolično vsebino »Quo vadis«, je enkratno zavznela. Kdor jo je slišal, je ne bo nikdar več pozabil.

Consortium musicum je imel še druge obveznosti. Sodeloval je pri avdienci. Zlasti pa velja povedati, da je v petek zvečer nastopil v veliki dvorani palače Cancellaria apostolika z zelo zahtevnim sporedom pred izbrano publiko, ki so jo sestavljali kardinali, škofje, razne osebnosti in seveda mnogo naših romarjev.

PRI AVDIENCI SV. OČETA

Središče petkovega dne je bilo nepozab-

no srečanje s sv. očetom v veliki avdienci dvorani Pavla VI. Tu je sv. oče sprejel zbor Consortium musicum s pesmijo »Ti si Peter, skala«. Nakar je papeža pozdravil nadškof Alojzij Suštar. Po pozdravih in predstavitvi romanja je nadškof poudaril, kako se v Sloveniji že celo leto obhajajo slovesnosti svetega leta, s posebno vneto pri vseh tistih, ki niso mogli na skupno romanje v Rim. Omenil je, da bodo prihodnje leto v Sloveniji obhajali posebno leto duhovnih in redovnih poklicev, na kar se že pripravljajo. Prosil je tudi, naj bi se pospešil proces za beatifikacijo treh slovenskih svetniških kandidatov škofov Friderika Barage, A. M. Slomska in Franca Gnidovca. Zaključil pa je z nadaljnjo prošnjo, naj bi sv. oče, ko bo prišlo do njegovega obiska v Jugoslaviji, obiskal tudi Marijino božjo

pot na Brezjah in prestolnico Ljubljano.

Pozdravu in besedam nadškofa Suštarja je sv. oče odgovoril z nagovorom v slovenski ter ga prinašamo na drugem mestu.

ZADNJE SREČANJE V BAZILIKI SV. MARIJE SNEŽNE

V soboto je bilo še zadnje veličastno srečanje vseh romarjev v baziliki sv. Marije Snežne. Somaševali so vsi slovenski škofje in duhovniki. Čudovito je tu donela slovenska ljudska nabožna pesem...

V nedeljo 26. februarja je bil dan povratka domov. Vreme ni bilo romarjem najbolj naklonjeno, tudi po poti domov ne. Kljub temu so v nedeljo ponoči vsi avtobusi pripeljali presrečne romarje na njih domove.

O. S.

Luči in sence v japonski Cerkvi

Objavljamo razgovor z japonskim škofom Shimamoto o življenju japonske Cerkve, ki ga je priobčil list »La Settimana«.

Predvsem pravi, da japonski katoličani malo molijo. Skoraj polovica katoličanov hodi redni k nedeljski sv. maši, ostali pa vsaj enkrat mesečno. Med tednom pa jih le malo prihaja k sv. maši. Izjema je le nagasaška nadškofija. Dogaja se celo, da duhovniki med tednom opuščajo sv. mašo z izgovorom, da ni vernikov.

Tudi družinska molitev izginja. Glavni vzrok je prevelika zaposlenost. Mnogi delajo pozno zvečer, včasih celo pozno v noč. Zato se zelo težko zbere vsa družina v primerni uri za skupno molitev. Drugi vzrok pa so mešani zakoni. Na Japonskem v številnih družinah člani družine ne izpovedujejo iste veroizpovedi. Mlačnost v molitvi ni razširjena samo med laiki, ampak tudi med duhovniki in redovnimi skupnostmi. To stanje bi lahko imenovali herezijo akcije.

SPOVED NE PRIVLACI

Pri maši skoraj vsi prejmejo sv. obhajilo, spovedujejo pa se zelo redko. Zakaj se ne spovedujejo? Zato sta dva vzroka. Prvi je, da ni čuta za greh in drugi je sedanjí način spovedovanja. V verski in moralni tradiciji Japonske ni ideje greha, kakor smo ga mi prejeli iz božjega razodetja. Zavest sramu določa medosebne odnose. Človek se sramuje, kadar so odkrili njegova slaba dejanja in šele tedaj čuti očitke vesti zaradi svojih slabih dejanj. Dokler pa slabo dejanje ostane prikrito, človek ne prizna, da je grešnik. Ker se vsi medosebni odnosi ravna po tem občutu sramu, zato japonsko ljudstvo izredno težko izpoveduje svoje grehe drugi osebi.

Obred, kakor se danes opravlja zakrament svete spovedi, bi bilo treba morda reformirati v bolj prikladno obliko. Zakrament sv. spovedi, zlasti kot osebna spoved, se opravlja naglo in nevedno svetosti zakramenta. Da ne čakajo drugi spovedenci, ni mogoče posvetiti mnogo časa posameznemu spovedancu. In tako se dogaja, da posamezna spoved traja nekoliko več kot eno minuto.

LAIKI SO PREMALO UPOŠTEVANI

Japonska Cerkve je še vedno klerikalna. Po drugem vatikanskem koncilu se je veliko govorilo o apostolatu laikov. Vendar položaj krščanskega laika, kakor ga opisuje vatikanski koncil, niso še dobro razumeli ne hierarhija in ne laiki. Do laikov bi morala hierarhija zavzeti drugačno stališče: priznati bi morala in pospeševati dostojanstvo ter odgovornost laikov v Cerkvi. Sprejemati in uporabljati bi morala njihove nasvete, imeti zaupanje v njihovo sposobnost, da lahko opravljajo določene naloge v Cerkvi, vzpodbujati je treba njihove pobude ter pustiti prostor in svobodo za delovanje, v krščanskem duhu upoštevati in sprejemati zahteve in želje laikov.

PROBLEM DUHOVNIH POKLICEV

Velik problem za japonsko Cerkve je pomanjkanje duhovniških in redovniških poklicev. Mnogi starejši duhovniki se umikajo iz dušnega pastirstva in tako se večja števila župnij, ki nimajo lastnega duhovnika. Zadnja leta pa se vendar kaže porast poklicev. Leta 1980 je bilo v škofijskih malih semeniščih 80 gojencev, leto kasneje pa 99, v redovniških semeniščih pa je število padlo od 113 na 109. V velikih škofijskih semeniščih je bilo leta 1980 77 bogoslovcev, ki je naslednje leto poraslo na 84 in v redovniških od 110

na 116. Podatkov za zadnje leto pa škof še nima.

DUŠNOPASTIRSKI PROBLEMI

Na vprašanje, kateri so sedaj najnujnejši pastoralni problemi japonske Cerkve, škof takole odgovarja.

Problemov je veliko, a predvsem je treba pospeševati apostolat laikov. Apostolat laikov v japonski Cerkvi še ni dovolj razvit. Duhovniki še nimajo dovolj razumevanja za apostolat, laiki pa se premalo zavedajo svoje odgovornosti. Potrebna je primerna kateheza tako za duhovnike kakor za laike, da bi vzbudili čut odgovornosti za evangelizacijo, ki je skupna vsem vernikom. Beseda evangelizacija ne pomeni samo oznanjevanje evangelija ljudem, ki še niso krščani, ampak tudi delo za spreminjanje sveta na podlagi krščanskih načel. Zadnja leta se japonska Cerkve in tudi Cerkve drugih azijskih dežel trudi, da bi evangelij prodrli v lastno kulturo vsakega ljudstva.

NEKATERA TOLAZLJIVA DEJSTVA

In kaj je up japonske Cerkve? Če duhovniki zanemarjajo molitev, pa se z veseljem ugotavlja, da je med laiki, zlasti med mladino, globoko hrepenenje po notranjem življenju in po kontemplaciji. Na Japonskem je mnogo domov za duhovne vaje. Ob nedeljah in šole prostih dneh so domovi duhovnih vaj polni mladine. Sirijo se razna gibanja, ki imajo za cilj poglobitev krščanske duhovnosti.

Tolazljivo je tudi, ker se množijo prošnje odraslih za verski pouk, zlasti za študij sv. pisma. Zadnja leta se opaža, da se večja spoštovanje za dostojanstvo človeka in za obrambo osnovnih človekovih pravic. Japonska Cerkve sedaj pripravlja načrt, da bi vzbudila zanimanje za mir v svetu.

Istočasno se večja zanimanje za socialne probleme tako doma kot v tujini. Japonska Cerkve se vedno bolj zaveda, da je doma v Aziji in išče stike z drugimi Cerkvami azijskih dežel. Podpira jih na razne načine tudi materialno.

Škof želi tudi poudariti, da se je povečalo zanimanje za delo v misijonih. Do nedavnega je bila Japonska misijonska dežela, ki je sprejemala misijonarje in materialno pomoč iz drugih katoliških dežel. Sedaj se pa spreminja v misijonarsko Cerkve, ki pošilja svoje duhovnike po svetu. Zadnja statistika poroča, da je po svetu 269 japonskih misijonarjev, duhovnikov, redovnikov in redovnic, ki delajo v 38 deželah in sicer 110 v Latinski Ameriki, 69 v Braziliji, 19 na Filipinih, 14 na Taiwanu, 27 v Evropi, 20 v Afriki in 10 v Severni Ameriki.

Priredil S. Z.

Odklonilno stališče do katoliške škofije v Zenevi

Evangeljska reformirana Cerkve v Zenevi je odklonila predlog katoliškega škofa Lausanne, Zeneve in Fribourga Pierra Mamica, da bi v Zenevi spet ustanovili škofijski sedež.

»Skoraj vsi odgovori župnij so bili odklonilni,« izjavlja zenevska reformirana Cerkve. Takšen korak bi po njenem mnenju slabo vplival na »verski mir« v tem mestu. Vrh tega bi navzočnost katoliškega škofa, ki bi imel svojo rezidenco v Zenevi, zaradi njegove povezanosti s papežem, ki je obenem tudi državni poglavar, člani reformirane Cerkve lahko občutili kot »povezavo s tujo silo, ki bi se lahko vmešavala v krajevne zadeve«, je dalje rečeno v izjavi.

Vesel dan za goriške športnike

Vesel dan za goriške športnike je bila sobota 25. februarja v Gorici, ker so ta dan blagoslovili in položili temeljni kamen za novo telovadnico. K temu dogodku je prišlo veliko ljudi, posebno mladih: bili so tam skavti in skavtinja v krogih, bili so člani Olympie in drugi mladi. Na obrazih si jim bral veselje: Dobili bomo novo telovadnico, nov Slovenski športni center, ki bo predvsem za nas.

To je res! Telovadnica, ki bo zrastle na zemljišču ob Katoliškem domu, bo služila v prvi vrsti mladini, ki se zbira v okviru te naše ustanove. Služila bo seveda tudi drugim, saj bo odprta vsem, kot so poudarjali ob polaganju temeljnega kamna, toda prednost bo imela mladina, ki se tuka zbira v vrstah Olympie, skavtov, pevskih zborov in drugih organizacij. Saj so se zanj zavzeli v prvi vrsti starši te mladine, gotovo tudi v želji, da bi svojim otrokom nudili to, kar so sami pogrešali v mladih letih, namreč nekaj zdravega športa. V sled tega so v pergamentno listino zapisali: Naj služi za zdravo duhovno in telesno rast slovenske mladine.

Temelji so položeni. Blagoslovil jih je g. nadškof A. V. Bommarco. Ob njem so se zvrstili goriški župan dr. A. Scarano, zastopnik CONI, pokrajinski odbornik za šport dr. Mirko Spacapan, Marija Ferletič v imenu SSO, prof. Aldo Rupel v imenu Združenja športnih društev v Italiji; vsi so izrazili veselje ob novem objektu, ki bo vstal na položenih temeljih, in želeli, naj res služi svojemu namenu.

Njih pozdravim in želim, da se gotovo pridružijo vsi, ki smo bili navzoči v tistem lepem trenutku.

Politični položaj na Tržaškem

Kot smo že v več dopisih poročali, je tržaški občini in pokrajini ponovno grozila komisarska uprava, če njuna proračuna za leto 1984 ne bi bila odobrena z zadostno večino glasov, kakor predpisuje zakon. Odobritev proračuna zavisí od zadržanja glavnih opozicijskih sil, tj. Liste za Trst in PCI.

Ko to pišemo, je znana samo zagotovi-

Consortium musicum navdušil goriško občinstvo

V sredo 25. januarja je v Gorici nastopil znani pevski zbor Consortium musicum iz Ljubljane. Koncert je bil v Kulturnem domu, ki je bil prav nabit poln ljubiteljev lepe zborovske glasbe. Zbor je vodil dirigent dr. Mirko Cuderman, ki je njegov pevovodja že od ustanovitve pred petnajstimi leti.

Program goriškega koncerta je bil zelo pestro sestavljen in je šel od klasične oz. moderne polifonije do slovenske umetne pesmi na Primorskem. In prav drugi del koncerta, posvečen primorskim skladateljem polpretekle dobe in sedanjosti je bil gotovo med najboljšim, kar smo slišali. Naj tu omenimo zlasti nekatere zahtevne in redkeje izvajane skladbe (Premrl, Mirk, Simoniti). Zbor je tudi izvajal Jericijevo skladbo Roža, rdeča rožica. Seveda je tudi polifonski del ponovno pokazal, da je Consortium musicum nadvse izpolnilo pevsko telo z dobro muzikalno pripravo in šolo.

Koncert je bil drugi v okviru letošnje glasbene sezone, ki obeta v prihodnjih mesecih še veliko lepih glasbenih nastopov.

Redovnik Mendel, oče genetike

Pred sto leti (1884) je umrl avguštinski redovnik Gregor Mendel. Rodil se je v vasi Heizendorf 22. julija 1822. Z 21 leti je vstopil v avguštinski red in postal duhovnik. Leta 1865 je postal predstojnik samostana v kraju Altbřun. Njegova posebna ljubezen so bile čebele in vrt. Ukvarjal se je s križanjem raznih rastlin: nageljnov, jablan, koruze, zlasti pa graha. Polagoma je odkril zakone dednosti, tj. prenos lastnosti iz ene rastline na drugo. Leta 1865 je prvič objavil svoja dognanja, a ni našel nobenega razumevanja. Dal je tudi natisniti drobno knjižico 47 strani v 130 izvodih z naslovom »Poizkusi na rastlinah«. Knjižico je razposlal znanstvenikom in znanstvenim ustanovam, a ni bilo odziva. Takrat so se brigali za Darwina in njegove teorije in jih niso zanimali osemletni poskusi redovnika, ki je križal na tisoče vrst graha. Mendel pa je bil tudi preveč ponižen, da bi iskal slavo. Pustil je, naj si resnica sama najde pot. Tako se je res zgodilo. 16 let po njegovi smrti so trije botaniki prišli do enakih zaključkov.

Veseli je nekoliko zasenčila beseda predsednika Olympie dr. J. Vrtočca, ki je v svojem tehničnem poročilu povedal tudi, koliko bo telovadnica približno stala, ko bo dokončana: 300 milijonov lir. Toda pristavil je, da še nadalje zaupamo v velikodušnost naših ljudi, a tudi v podporo raznih ustanov kot so dežela, pokrajina, občina, CONI. To je brez dvoma villo poguma tudi Andreju Košiču, ki je kot predsednik odbora za gradnjo nove telovadnice prvi pozdravil goste. Barbara Rustja, ki je vse govore prevajala v italijansko, in dr. Karlo Brešan, ki je vso slovesnost vodil, sta prav tako svoje doprinesla, da je slavje poteklo v splošno zadovoljstvo.

Veselj u in upanju so nato vsi napili v spodnji dvorani Katoliškega doma, kjer so dobre duše pripravile domač kruh, domač pršut in seveda briško kapljico. Na blagoslovljenih in zalitih temeljih je upanje, da bo do jeseni že stala uporabna nova telovadnica.

Zaključimo, kot se končuje spominski pergament: Tako nam Bog pomagaj!

Telegram predsedniku vlade Craxiju

Pričakujemo hitro sprejetje zakona o globalni zaščiti slovenske narodne skupnosti Furlanije-Juljske krajine brez diskriminacij na račun slovenskega prebivalstva videmske pokrajine, kot je zahtevala enotna slovenska delegacija.

Prof. dr. Boris Pahor - podpredsednik AIDLCM Mednarodnega združenja za zaščito ogroženih jezikov in kultur Trst, 24. 2. 1984

tev vodstva LpT, da se bodo njeni svetovalci pri glasovanju omenjenih proračunov verjetno vzdržali, v zameno pa je od sedanjih manjšinskih odborov zahtevalo, da v teku marca odstopita in omogočita začetek pogajanj za njuno razširitev na predstavnike Liste.

Politične sile, ki sestavljajo sedanja manjšinska odbora, so to zadržanje Liste vzelo na znanje, ni pa še znano, kakšno bo končno zadržanje PCI. Vzdržanje tudi njihove skupine bi gotovo pozitivno vplivalo na nadaljnji razvoj odnosov drugih tržaških političnih sil do komunistične stranke in oblike njenega doprinosa k reševanju zapletenih političnih razmer na Tržaškem.

RAZKOL V GIBANU LISTE ZA TRST

V tržaških političnih krogih na splošno ugotavljajo, da se je gibanje okrog Liste za Trst prav ob vprašanju sodelovanja s tradicionalnimi vsedravnimi strankami politično razklalo na dva dela, če ne celo na tri dele. V mislih imamo predvsem izid njihovega notranjega glasovanja, po katerem se je 52% članov izreklo za sodelovanje z drugimi strankami pri vodenju krajevnih uprav. To linijo zagovarjata predvsem odv. Cecovini in tajnik Giuricin.

Zaradi tega sklepa se je v notranjosti Liste začel proces razčiščevanja, ki ga označujejo odstopi raznih njenih funkcionarjev, kot npr. glavnega urednika tednika »La Voce libera« Fabia Vidalijsa in podtajnika Gambassinija.

Se en dokaz za razkiranje najbolj ekstremističnih teženj v gibanju Liste je velika previdnost prvakov Cecovinija in Giuricina glede postavljanja končnih rokov za konkretno uresničitev preosnove sedanjih manjšinskih odborov. Edini rok, ki sta ga doseгла, je 31. marec, do katerega morata sedanja odbora odstopiti. V dobro poučenih krogih menijo, da do razširitve sedanjih odborov ne bo prišlo pred evropskimi volitvami, ki so napovedane za prihodnji junij. V tem času se bodo odnosi znotraj Liste verjetno še zaostriili, tako da je vprašanje, če bodo vsi njeni izvoljeni svetovalci na občini in provinci sledili liniji vključevanja v novi večini in sodelovanja z drugimi strankami.

V slovenskih krogih pa v zvezi s tem poudarjajo, da je razčiščevanje znotraj Liste sicer pozitivno, da pa ustvaritev novih večin na tržaški občini in pokrajini ne sme mimo slovenske problematike, temveč jo mora še utrditi in poglobiti.

To je potrebno poudariti tudi zaradi določenih teženj, da bi Slovence sploh izločili iz novih odborov. Takšna zahteva prihaja jasno do izraza zlasti v ekstremističnih krogih Liste, ki postavljajo kot pogoj za njeno sodelovanje v novih odborih izključitev Slovenske skupnosti (!) iz novih koalicij.

Pastoralni obisk v Borštu

V nedeljo 11. marca bo prišel v Boršt za dušnopastirski obisk tržaški g. škof Bellomi. Z župljani bo molil, z njimi bo opravil oltarno daritev, srečal se bo s tisti, ki hodijo v cerkev. Svojo besedo, ki oznanja Kristusa, bi rad posredoval vsem, ki živijo v župniji.

Župnik v Borštu je že vrsto let g. Jože Jamnik. Prosili smo ga, naj za naš list pove, kako je v Borštu, kaj je že narejena in kaj bi še rad naredil.

Koliko časa ste že v Borštu? V kakšnem oziru se je življenje v tej župniji spreminilo, zlasti kaj je z mladino?

Pred nekaj tedni je minilo 23 let mojeg službovanja v tem kraju tržaške škofije. Župnija Boršt obstoji kot samostojna od leta 1904. Tri vasi, ki sestavljajo župnijo, so prvotno pripadale matični župniji v Dolini, dokler ni Boršt leta 1800 postal samostojna kaplanija s stalnim dušnim pastirjem. Iz zgodovinskih zapisov je razvidno, da so duhovniki v tej cerkveni skupnosti kar dolgo službovali. Luka Čadež, za časa katerega so zidali sedanjo župnijsko cerkev leta 1845, prvi župnik v Borštu, je služboval na tem mestu skupno s kaplansko dobo 32 let. Pokojni župnik Franc Malalan, ki je pomagal vsem prenašati vojne grozote, je služboval v Borštu 19 let. Verjetno je vrsta le starejših duhovnikov kar po vrsti eden od vzrokov, da je župnija bolj malo razgibana, zlasti kar zadeva mladino. Iz Boršta je bil tudi tržaški škof Ivan Glavina, ki je umrl leta 1899.

Kaj danes pričakujete od Borštanov, od mladine?

Zeleti bi bilo več povezanosti med ljudmi, več udeležbe od strani staršev pri nedeljski službi božji. Le v tem primeru bo mladina razumela, naj tudi sama cenijo svojo župnijsko družino. Ze dalj časa sem iskal primerne osebe, ki bi otroke vadila v cerkvenem petju. Tudi s skavti je bil napravljen poizkus, a ker ni bilo pripravnega voditelja, stvar ni stekla. Sedaj se nekaj borštanskih mladih udeležuje skavtskih sestankov v četi v Mačkoljah.

Popravljali ste župnijsko cerkev, v kakšnem obsegu? Kakšen je bil odziv domačinov?

Ze do leta 1970 je naša cerkev dobila nove orgle in nov krstilnik. V zvezi s praznovanjem moje zlate maše, je bilo odločeno pri župnijskem svetu, da popravi-

mo vsaj glavno fasado, kjer je odpadal omet. Ko je bilo to delo dovršeno, so župljani pokazali veliko navdušenja in začeli prispevati večje vsote. Tako je bila celotna zunanost cerkve in zvonika obnovljena. Celotna dela so stala 32 milijonov lir ter so bila dovršena leta 1983. Vsa okna v zvoniku so bila zamrežena proti golobom in po izredni dobrotnici je bila nameščena tudi nova električna zvoniška ura.

Zgradili ste tudi Krekov dom. Kakšne dejavnosti se v njem razvijajo? Ali delujejo v župniji kakšne organizacije, društva?

Leta 1970 je župnija odkupila od dolinske občine farovž in pripadajoča prostora (hlev in klet). V juniju 1971 je bil odprt župnijski ali Krekov dom, ki nudi dokaj prikopne in praktične prostore. Nekaj let je v teh prostorih živahno delovala župnijska glasbena šola s 15 učenci, a po štirih letih je prenehala tudi zaradi pomanjkanja učnih moči. Sedaj se v teh prostorih zbirajo: župnijski svet, skupina strežnikov, Apostolstvo molitve in med tednom se vrši tu dvojna priprava mladine na prvo obhajilo in na birmo. Obstoji tudi mešani cerkveni zbor, ki pa ima vaje v dvorani pri šolskih sestrah. V župniji deluje tudi prosvetno društvo »Slovenec«, kjer pri otroškem zboru poje šolska mladina in pri zboru odraslih pojejo tudi člani cerkvenega zbora.

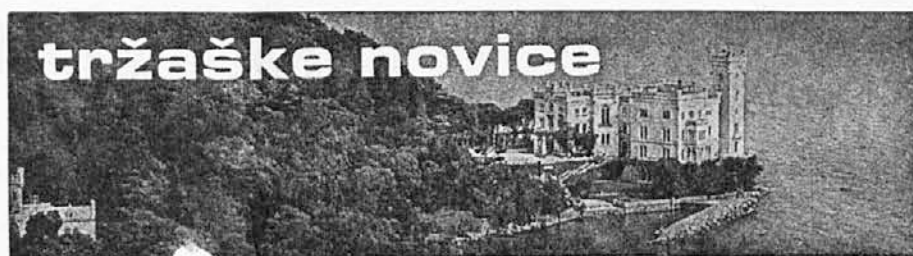
V župniji so tudi šolske sestre: kdaj so prišle v Boršt in kakšno je njih delo?

Ta redovna skupnost se je formirala leta 1947 in predstavlja za župnijo velik blagoslov. Poleg otroškega vrta in delnega zbiranja ženske mladine, skrbe sestre za okras cerkve, nudijo možnost za injekcije in ena od sester se bolj načrtno posveča obiskom bolnikov.

Kaj si obetate od škofovega obiska?

To je izraženo v molitvi, ki jo je g. škof sam sestavil in jo sedaj pridno vsak dan molimo, da bi trud nadpastirja prinesel njemu zadoščenje, župniji pa pobudo za večjo gorečnost odraslih v prvi vrsti. Jaz zase bi pa želel, da bi škofija kmalu imela mladega duhovnika, ki naj bi po mojem odhodu z mladostnim ognjem pomagal k prenovi župnijske skupnosti, ki je ena najmanjših v škofiji. Steje okoli 540 oseb.

(Razgovor je vodil dr. L. Škerl)

Prešernova proslava na Opčinah v Finžgarjevem domu

Župnija sv. Jerneja na Opčinah in domači cerkveni pevski zbor »Sv. Jernej« sta v nedeljo 26. febr. v Finžgarjevem domu priredila Večer slovenske pesmi in se tako na svoj način oddolžila spominu na pesnika Franceta Prešerna. Po uvodnih besedah Nataše Sosič-Fabjanove, ki je celotni spored tudi povezovala, so najprej nastopili člani OPZ »Vesela pomladi« z recitacijami pesmi iz otroške zbirke Ljubke Šorlijeve »Veseli ringaraja«. Vokalni tercet ansambla Zvezde je nato sveže in ubrano zapel nekaj slovenskih narodnih. Časnikar Sergij Pahor je podal nekaj misli ob prazniku slovenske kulture, ki jo iz leta v leto poživlja naša narodna zavest in ne sme postati le črka nekega zakona, na katerega zamejski Slovenci že predolgo čakamo, temveč mora kliti iz nas samih in to na trdni številčni osnovi.

Gost večera je bil ženski pevski zbor Prosek-Kontovel pod vodstvom Janka Bana, ki je pokazal dobršno mero pripravljenosti in glasovne živahnosti ter barvitosti. Ob koncu pa se je številnemu občinstvu predstavil še domači cerkveni mešani zbor ter pod vodstvom Franca Poharja zapel štiri pesmi.

Opčine

Pastirski obisk g. škofa se je zaključil v petek 24. februarja na nižji srednji šoli ter na šoli pri Banah. V glavnem je potekal po določenem sporedu, dasi je terjaltu pa tam kakšno spremembo. Skoda, da niso mogli priti na vrsto vsi bolniki, ki bi radi g. škofa videli na svojem domu. Menim pa, da je g. škof v tem kratkem času od blizu in globlje spoznal našo stvarnost.

Kar je pa še važnejše, je dejstvo, da so ga povsod sprejeli kot pastirja odnosno kot prijatelja. Tudi stik z otroki in mladino je marsikomu razpršil neutemeljeno bojazn.

Novi način oznanjevanja in utrjevanja blagovesti se je mogoče komu zdel cenen irenizem, drugi pa so pozabili, da je to

pastirski obisk določene župnije. A prav po tem načinu oznanjevanja se je pokazalo, da je Cerkev široko odprta svetu in da se ne boji od sveta tudi sprejemati.

Nas vse sedaj čaka hoja po poti, ki jo je g. škof nakazal, da bo oznanjevanje blagovesti tudi v naši župniji zadobilo trajnost in urejenost v edinosti in obenem v različnosti.

Vsem pa, ki so ta obisk na katerikoli način materialno in z molitvijo ter delom pripravili, izrekam prisrčno zahvalo.

V. ZERJAL, župnik

Sv. Ivan

Prešernova proslava. V nedeljo 19. februarja popoldne je bila pri Sv. Ivanu v Trstu zelo dobro obiskana Prešernova proslava, ki so jo v Marijinem domu priredili zbor »Marij Kogoj« in osnovnošolski otroci. Vsi prisotni so imeli prijeten občutek, da je počastitev spomina velikega slovenskega pesnika tudi potrditev njihove lastne identitete. Te misli je med slavnostnim govorom poudarila prof. Ester Šferko, ki je tudi postavila v pravo luč veličino slovenske kulture in slovenskega človeka, ki to kulturo ustvarja.

Se prej so učenci osnovne šole »O. Zupančič« po posameznih razredih predstavili lepljenko o Prešernovem življenju in delu; skrbno so jih pripravile njihove učiteljice. Prireditelj je zaključil domači pevski zbor »M. Kogoj«.

S seje ZCPZ

V sredo 22. februarja se je sestal razširjeni odbor Zveze cerkvenih pevskih zborov in med drugim razpravljalo o dejavnosti Zveze v prihodnjih mesecih. Izdelan je bil načrt za revijo otroških in mladinskih zborov »Pesem mladim«, ki bo letos v nedeljo 25. marca ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu. Za sklepno pesem je bila določena Emila Cossetta »Leti, pesem«. Nastop zborov s programom cerkvenih pesmi bo v nedeljo 20. maja ob 17. uri v farni cerkvi v Škedinju. Ta nastop bo povezan s 30-letnico obstoja tamkajšnjega cerkvenega zbora in 20-letnico delovanja Doma Jakoba Ukmarja. Znano je, da je ta vsakoletni nastop vezan na posebno tematiko. Letos so na vrsti evharistične pesmi. Slovenci imamo bogato zakladnico cerkvenih pesmi za vse dobe liturgičnega leta, za vse mašne dele in blagoslove. Poslanstvo ZCPZ je tudi to, da vrednoti in uveljavlja cerkvene pesmi na samostojnih stilnih koncertih.

Poletni pevski seminar bo od 12. do 18. avgusta na Koroškem v Sloveniji. Natančnejše podatke bomo javili pozneje.

Mariji Vončini v spomin

V ponedeljek 13. februarja smo spremlili k večnemu počitku vzorno in dolgoletno prednico Marijine družbe Marijo Vončina. Doma je bila iz Idrije, kjer je obiskovala osnovno in meščansko šolo; dobro je govorila tri jezike.

Iz zapisa družbinih sej tiste dobe je razvidna natančnost, s katero se je odlikovala v svojem zasebnem in službenem delovanju. Vedrega, preudarnega značaja v mladosti, se je taka ohranila do svoje visoke starosti, saj je učakala skoro 89 let. Njena izredna discipliniranost se je zlasti izkazala zadnja leta, ko je izgubila vid in pa med zadnjo boleznijo. Od februarja 1983 do letošnjega februarja je bila na bolniški postelji. Tako v glavni bolnišnici kot zadnjih šest mesecev v bolnišnici za ostarele, je številnemu osebju dala čudovit zgled vdanega samoobvladavanja. Z nekim posebnim dostojanstvom je sprejemala in prenašala svojo bolezen ne da bi kdaj z najmanjšo besedo ali gibom dala slutiti kako nevoljo. Celotna prednica bolniškega oddelka, ki jo je redno obiskovala in bila priča nešteti ugašajočim življenjem se je čudila, s kolikim mirom odhaja Marija Vončina v večnost. V čem je skrivnost take zmogljivosti? Mislim, da predvsem v njenem molitvenem življenju. Tudi dolgoletna vzgoja v Marijini družbi je doprinesla svoje. Program, ki je oblikoval njeno duhovno življenje je morda ves trnjen v lističu, ki sem ga našla med njenimi papirji: Po Jezusu, za Jezusa, v Jezusu in z Jezusom. Enake besede za Marijo. Njen veliki molk, ki me je stalno presenečal mi še danes govori: »Molčati in trpeti, to ima veljavo v božjih očeh!« - F. V.

Socialist Kreisky hvali dobrodelnost katoliške Cerkve

Bivši avstrijski zvezni kancler Kreisky je na Dunaju govoril o temi »Lakota in kriza smisla«. Povedal je, da so se dosežani načini pomoči državam v razvoju izkazali za neuspešne. Poudaril pa je, da je treba z velikim spoštovanjem govoriti o delu avstrijske Caritas in na splošno o delu katoliške Cerkve: »Če je kdo v tej državi pridobil ljudi, potem so bile to organizacije rimskokatoliške Cerkve.« Uspelo jim je zbrati precejšnje vsote denarja za boj proti lakoti. To so dejstva, ki jih je treba sprejeti »brez zavisti in s priznanjem,« je dejal Kreisky.

Z GORIŠKEGA

Spored seminarja mladine SSK

Kot smo že poročali, bo v soboto 10. in v nedeljo 11. marca idejno-politični seminar mladinskih sekcij Slovenske skupnosti iz Trsta in Gorice.

Prireditelji so zdaj objavili podroben spored. Srečanje je odprto vsem mladim, priporočljiva pa je udeležba ves čas, zato so za kraj seminarja izbrali zavod Alojzijevejšče v Gorici, ki nudi možnost za hrano in tudi prenočišče.

Seminar se bo začel v soboto ob 16. uri s predstavitvijo in pozdravom predstavnikov mladine SSK ter deželnega tajnika SSK prof. Andreja Bratuža. Do približno 19. ure bodo naslednja predavanja z razgovori: Marjan Terpin - Zakaj politika?; inž. Franko Piščanc - Ekologija in problemi na našem življenjskem področju; Marija Ferletič - Pomen našega samostojnega političnega nastopanja.

V nedeljo bo seminar trajal od 10. do 13. ure, končal pa se bo s skupnim kosilom. Na sporedu bodo naslednja predavanja z razgovori: dr. Mirko Špacapan - Ali je SSK brez ideologije?; Ivo Jevnikar - Nastanek in razvoj samostojne slovenske politične poti; Damjan Terpin - Angažiranost v šolskih organih; okrogla miza mladih - mladina Slovenske skupnosti, njeno delovanje in aktualni problemi (globalna zaščita; brezposelnost, gibanja za mir, gospodarska kriza, mednarodni stiki idr.).

Dva Bolgara v Avditoriju

V goriškem Avditoriju je bila šesta matineja nedeljskih koncertov v priredbi KD »Lipizer« in združenja esperantistov iz Gorice. Gosta in izvajalca sta bila pevca Operne iz Sofije sopranistka Marija Angelova in baritonist Veselin Damjanov ob klavirski spremljavi prof. A. Vodopivca.

Na sporedu so bila dela iz vzhodnih dežel: Čajkovskega, Rachmaninova, Sarnovskega, Mussorgskega, Bulahova in drugih. Izvajalca sta lepo podala ljudsko tematiko in ekspresivnost arij na sporedu. Tudi spremljevalec na klavirju ni zatajal za pevcema ter ju občuteno spremljal.

Prihodnji koncert bo v nedeljo 4. marca s triom violine, klarineta in klavirja: Angela Vattimo, Marcella Manuelli in Barbare Opeka.

Doberdob

V torek 28. februarja se je zgrnila na pokopališče v Doberdobo velika množica ljudi, ki je spremila na božjo njivo Alojzijo Ferletič. Lani avgusta je spolnila 75 let, potem pa jo je zahrbtna bolezen kar vidno izpodjedala. Lani avgusta se je še pridružila farnemu romanju v Drežnico, kjer smo opravili vse potrebno za pridobitev svetoletnega odpusta. Nadvse je bila vesela, da se je mogla udeležiti tega romanja in se razveseliti v lepi družbi. Ko smo imeli v oktobru 1983 svetoletno tridnevno v domači cerkvi, je mogla prejeti svete zakramente le doma, kamor jih ji je nesel misijonar. Neizprosna bolezen pa je nadaljevala uničevalno delo, zato je bilo treba misliti na sprejem v bolnišnico, vendar je še poprej doma pri polni zavesti prežela zakramente za umirajoče. V bolnišnici se je trpljenje nadaljevalo še nekaj tednov, dokler ni ugasnila kakor sveča. Mož Anton, ki je bil dolga leta ključar, jo je zapustil že pred 15 leti.

Pogrešali jo bodo otroci, ki se je zanje vse življenje žrtvovala. Pogrešali jo bomo tudi v cerkvi, kjer je bila zvesta obiskovalka prav do zadnjega. Hvaležni smo ji za nevsiljivo a pristno pričevanje krščanskega življenja. Pokojnica je bila tudi naročnica Katoliškega glasa in je z zanimanjem spremljala vse dogajanje v fari. Zato ji želimo, naj se spočije v Bogu. Sorodnikom izrekamo krščansko sožalje.

Vincencijeva konferenca v Trstu

Vincencijeva konferenca v Trstu je 16. februarja imela svoj letni občni zbor. Tajnica prof. Ksenija Levak-Budal je podala poročilo o delovanju konference, nakar so sledile volitve novega odbora. V glavnem je bil potrjen dosedanjí odbor, ki mu načeluje prof. Laura Abrami. Iz poročila tajnice povzemamo glavne podatke.

ZACETKI IN RAZVOJ

Delovanje Slovenske Vincencijeve konference na Tržaškem sega v prva leta po drugi svetovni vojni, ko se je skupina visokošolskih z velikim navdušenjem lotila karitativnega dela. Kljub težavam, na katere je pogosto naletela, se je prebila do današnjih dni.

Članice delujejo v posameznih odsekih, in sicer: v Barkovljah, v Rojanu, na Opčinah, pri Salezijancih, pri Sv. Vincencu ter v mestnem središču, kjer sta dva odseka Matere lepe ljubezni. 18. aprila 1983 je bil ustanovljen nov odsek pri Sv. Ivanu, ki skrbi za potrebne v tej župniji in v Podlonjerju. Rednih članic celotne Vincencijeve konference je 36. V nekaterih odsekih se redno sestajajo, po navadi vsaj 14 dni, mesečno ali tedensko. So pa tudi odseki, ki sploh nimajo sestankov; njihovo karitativno delovanje je kljub temu dovolj živo. Kjer je možno, je pri sestankih tudi duhovni asistent.

SKRB ZA POTREBNE IN OSAMLJENE

Delo članic je zelo obširno in mnogovrstno. Predvsem obiskujejo potrebne in bolnike, jim nudijo denarne podpore in jim razdeljujejo hrano, včasih tudi oblačila. Prizadevajo si, da prejmejo bolj potrebni podporo od nekaterih javnih dobrodelnih ustanov, kot so ECA, Fondazione Casali in druge.

Toda delo članic se ne omejuje samo na krog ljudi, ki so potrebni gmotne pomoči. Danes vedno bolj narašča število ostarelih in osamljenih oseb. Mnogim ni za denarno pomoč, saj so vse življenje delali, da so prišli do primerne pokojnine.

Toda moderni tempo življenja nima časa za take ljudi in jih v svoji naglici pušča ob strani. Marsikatera članica Slovenske Vincencijeve konference je odkrila take osebe, se živela v njihova čustva, v trpljenje človeka, ki je na stara leta sam in zapuščen. Zato zahajajo naše članice tudi k tem ljudem, da z razumevanjem in ljubeznijo prisluhnejo njihovim težavam.

Članice skrbijo za stike med duhovščino in verniki ter za njihovo življenje v milosti. Posamezni odseki redno podpirajo okrog 75 revežev in osamljenih oseb, občasno pa 20 oseb. Po raznih župnijah pomagajo pri pastoralnem delu. Članice prodajajo pred cerkvenimi vrati katoliški tisk, širijo ga med ljudmi ali pa ga poskrbijo tistim, ki si ga sami ne bi mogli kupiti. Sodelujejo pri pripravi prvega sv. obhajila in pri procesijah. Skrbijo za okras cerkve, perejo cerkvene prte in obleke strežnikov.

Poleg rednih šteje Slovenska Vincencijeva konferenca kakih 25 pomožnih članic. Te nam vedno priskočijo na pomoč, zlasti ko je treba preskrbeti in pripraviti oljčne vejice ter jih nato na cvetno nedeljo ponujati pred cerkvenimi vrati raznih župnij s slovensko službo božjo. Prostovoljni darovi vernikov so namenjeni našim revežem.

Delovanje posameznih odsekov vodi glavni odbor s sedežem v mestnem središču. Obstaja od 19. julija 1967 in ga sestavljajo: predsednica, podpredsednica, tajnica, blagajničarka in šest svetovalk. Duhovni asistent celotne Vincencijeve konference je škofov vikar msgr. dr. Lojze Škerl.

Glavni odbor se tedensko redno sestaja, enkrat na mesec pa skliče predsednice vseh odsekov. Ob tej priložnosti duhovni asistent razvije duhovno misel. Nato predsednice poročajo o svojem delovanju. Glavni odbor jim pomaga, zlasti ko je treba posredovati pri oblasteh za izredne podpore. V težjih primerih pa tudi sam nudi podporo, saj ima svoje posebno karitativno delovanje in si prizadeva, da dobi va letno od dežele Furlanije-Juljske kra-

jine denarno pomoč za slovenske reveže.

Glavni odbor že nekaj let razpošilja v božičnem času pisma dobrotnikom in so mišljenikom s prošnjo, da bi na katerikoli način pomagali lajšati gmotne težave naših revežev. Letos je pripravil in poslal 110 pisem. Nanje se je odzvalo 52 oseb, ki so skupaj darovale 1.280.000 lir. Posebej moramo omeniti radodarnost Hranilnice in posojilnice na Opčinah.

SKRB ZA POČITNIŠKE KOLONIJE

Glavni odbor vodi počitniško kolonijo in skrbi za stike z nadzornicami v koloniji ter sploh z osebjem, ki ga šteje med pomožno članstvo. V poletnem času naveže glavni odbor stike z goriškimi rojaki, saj že nekaj let hodijo v našo kolonijo tudi otroci z Goriškega.

Olympia - Smučarske tekme 1984

Društvene smučarske tekme Olympic v veleslalomu, ki so odpadle zaradi prevlekega snega, se bodo vršile v nedeljo 4. marca v Rablju (Cave del Predil). Tekem se lahko udeležijo člani Olympic, njihovi svojci in tudi simpatizerji; vabljeni so tudi odbojkarji in skavti. Tekmovalci bodo razdeljeni po starosti in sposobnosti v različne kategorije. Nagrajeni bodo prvi trije iz vsake kategorije kot tudi skupine (zakonski pari, družina, bratje in sestre). Rok za vpis traja do petka 2. marca do 16. ure; vpisati se je mogoče ali pri odbojnikih (Kranner, Vižintin, Vrtovec) ali pa v trgovini Košič v Raštelu in v Roman baru ul. Roma. Vpisnina znaša 2.000 lir za mlajše (do letnika 1965) in 3.000 lir za starejše (od letnika 1964 dalje).

Na voljo bo avtobus z odhodom ob 7. uri zjutraj iz avtobusne postaje v Gorici; cena vožnje je 5.000 lir za mlajše in 8.000 lir za starejše.

V nedeljo 18. marca: Svetoletno romanje v Oglej

Nasha pesem v Domu onemoglih v Ločniku

Cerkveni mladinski zbor iz Standreža je v nedeljo 26. februarja prepeval v Domu onemoglih v Ločniku, v katerem je med gosti tudi precej Slovencev. V spremstvu staršev so se mladi pevci ob 19. uri zbrali v hišni kapeli. V začetku bogoslužja jih je mašnik g. Hilarij Brezigar prijazno pozdravil tudi v slovenščini. In že je prijetno zadonelo mladostno petje ter vneslo praznično razpoloženje med vse prisotne goste.

Po maši je bil koncert prosvetnih pesmi, pri katerem so triglasno zapeli osem pesmi. Pred vsako skladbo so večje pevke (Tiziana Zavadlav, Rafaela Puia, Anita Kerpan in Valentina Pavio) v italijanskih nakazale vsebino, da so vsi poslušalci mogli bolj uživati lepe melodije. Na koncu so gostje nagradili mlade pevce z aplavzom in toplo zahvalo. V imenu vodstva je mladinski zbor in voditeljico pozdravil in se zahvalil v slovenščini tudi ravnatelj Doma dr. Bernard Spacapan.

V jedilnici je nato sledila zakuska. Ob slovesu so redovnice in vodstvo Doma izrazili željo, naj bi jim pevčki iz Standreža še prišli prepevat.

Senator Fontanari za slovensko sekcijo zavoda Galilei

V februarju je senator Fontanari iz Tridenta predložil v senatu pismeno interpellacijo ministru za šolstvo sen. Falucci v zadevi slovenske sekcije na industrijskem zavodu Galilei v Gorici. Senator vprašuje prosvetnega ministra — tudi na pobudo sindikata slovenske šole — o dejanskih možnostih za odprtje te sekcije. Še posebej opozarja na nujnost, da se odpravijo vse zadevne zapreke in da se to kar se dá hitro uredi, zaradi predhodnega vpisovanja dijakov.

Pojasnilo k števerjanski zadevi

Nekateri števerjanci pravijo, da o občinski seji, ki je bila 9. februarja, nismo dovolj objektivno poročali. Morda je bilo res. Zaradi tega danes dopolnjujemo:

Sekcija SSK je imela sejo 3. februarja. Navzočih je bilo 12. odbornikov od 19. Na tej seji je bil navzoč župan St. Klanjšček. Na seji je sekcija sklenila, da se sprejme odstop tako odbornika Simona Komjanca kot župana Klanjščka. Ta slednji trdi, da ga o sklepu niso obvestili. Kakorkoli, ker je že podal ostavko, je smel pričakovati, da ostavko lahko tudi sprejmejo. Na isti seji sekcije so tudi določili, da bodo volili za župana Hadrijana Korsiča, za odbornika pa Emila Terpina namesto S. Komjanca. Šlo je za manever, ki je v demokratičnih strankah običajen.

Dne 9. februarja je podžupan Ciril Terpin sklical sejo, na kateri je bilo navzočih 14 svetovalcev, odsoten je bil Simon Komjanc. Večina navzočih je sprejela odstop S. Komjanca in St. Klanjščka, kot je bilo dogovorjeno. Takoj nato je prišlo do volitev novega župana. Na predlog sklepa SSK je Boris Hladnik predlagal za župana Hadrijana Korsiča. Pri volitvah, ki so bile tajne, pa je bil izvoljen za župana St. Klanjšček, ki je dobil 9 glasov, dočim je kandidat večine Hadrijan Korsič prejel 4 glasove, Ciril Terpin pa enega. Očitno je bilo, da se je večina v občinskem svetu razkrala: za župana je namreč glasovalo šest svetovalcev večine in trije manjšine. Ista igra se je potem ponovila pri volitvah odbornika; izvoljen ni bil kandidat, ki ga je predlagala SSK, marveč neki drugi.

Takšno dejstvo se je torej izkazalo pri volitvah 9. februarja. Praktično je nastala nova večina, ki jo sestavlja šest članov SSK in trije člani opozicije (PCI in PSD), šest članov SSK pa se je znašlo v manjšini oz. v opoziciji. St. Klanjšček je tako večino sprejel. Kako bo z njo vodil občino, je pa drugo vprašanje. Najbrž je števerjanski občinski svet zašel v slepo ulico. Takšno je naše mnenje. - Ured.

Sovodnje

Obisk delegacije iz Slovenije. V četrtek 16. februarja se je na Goriškem mudila delegacija SZDL severnoprimorskih občin iz Slovenije; prišla je na povabilo SKGZ; vodil jo je predsednik Marjan Tavčar, delegaciji SKGZ pa je načeloval dr. Mirko Primožič; navzoči so bili tudi zastopniki Slovenske skupnosti.

Delegacija se je sestala na sedežu SKGZ, nakar je obiskala sovođenjsko ob-

čino, kjer jo je pozdravil župan Vid Primožič, v imenu opozicije pa Remo Devetak. Župan je delegaciji iz Slovenije orisal položaj v občini na političnem, gospodarskem in kulturnem področju. Povedal je, da sovođenjsko občino vodijo »napredne sile« že od leta 1951, od leta 1955 pa lista Občinske enotnosti, v kateri so socialisti in komunisti, SSK je pa v opoziciji.

V imenu opozicije oz. SSK je delegacijo pozdravil načelnik skupine v občinskem svetu Remo Devetak. Poudaril je, da slični občini iz Slovenije dokazujejo, da Jugoslavija stoji ob strani zamejskim Slovincem, ki potrebujejo njeno pomoč zlasti sedaj, ko gre v rimskem parlamentu za razpravo o zaščitnem zakonu. Stranka slovenska skupnost je od svoje strani navzela stike s SZDL Slovenije že leta 1974 in jih ohranila do danes. Med drugimi je bil njen gost tudi nekdanji predsednik SZDL Slovenije Mitja Ribičič. Prav je, je pristavil zastopnik SSK, da tudi italijanske demokratične stranke gojijo stike z Jugoslavijo in posebej s Slovenijo, ker takšni stiki pomagajo k medsebojnemu spoznavanju in utrjujejo mirno sožitje med obema državama. »Prepričan sem, je dejal Remo Devetak, da s takim načinom dela in z združenimi močmi bomo Slovenci v Italiji prišli do zakonske zaščite naših narodnih pravic.«

Ob koncu sta se zahvalila za srečanje in obisk predsednik Marjan Tavčar ter dr. Mirko Primožič. Sledil je še obisk delavnice domačega obrtnika Franca Čevdka, nakar je delegacija nadaljevala svoj obisk po drugih krajih Goriške.

Žalostna ugotovitev

V Sovjetski zvezi se je položaj verskih skupnosti pod predsednikom Jurijem Andropovom znatno poslabšal. To je bilo slišati na nedavnem strokovnem zborovanju v Passau v Nemčiji, na katerem so razpravljali o položaju Cerkva na Vzhodu. Zborovanje je priredilo združenje »Opus bonum«.

OBVESTILA

Romanje-izlet v Loreto in Bari prireja 23., 24. in 25. aprila župnija sv. Miklavža v Mavhinjah. Vpis do 10. marca na tel. 040-299958 od 20.30 do 21. ure.

SZSO Trst (veje Volvev) vabi v nedeljo 4. marca vse svoje najmlajše člane in članice na pustovanje v Slomškovem domu v Bazovici z začetkom ob 15. uri.

Društvo naravoslovcev in tehnikov »Tone Penko« v sodelovanju s Slov. zdrav. društvom v Trstu vabi na predavanje univ. prof. Aljoše Volčiča »Primer uporabe matematike v medicini: kompjuterizirana tomografija«. Predavanje bo v petek 9. marca v prostorih Slovenske prosvete, ul. Donizetti 3. Začetek ob 20. uri.

ACM - Trst sporoča, da bo maša za edinstvo v ponedeljek 5. marca ob 17.30 v ul. Risorta 3. Po maši razgovor ob diapozitivih.

Ljudski radlo Gorica, ki ima redne slovenske oddaje vsaki večer od 20. ure dalje, vabi, da prisluhnete letošnjim postnim razmišljanjem. Kot prejšnja leta, jih je tudi letos pripravil Amrož Kodelja. Okrog 21. ure, v sredini naše oddaje bodo na vrsti na pepelnico 7. marca in potem vse torke v postu ob istem času.

Prošnje za pomoč prizadetim zaradi povodnji v Gorici. Deželni odbor je sprejel zahtevo, da se povodenj, ki je prizadela severni del Gorice 16. in 17. okt. 1983, prizna kot naravna katastrofa. Vsled tega imajo prizadeti pravico do odškodnine. Podpora pa ne more presegati vsote 24 milijonov lir. Zasebniki, ki jim je povodenj poškodovala stanovanja, morajo vložiti prošnjo na Pokrajinsko ravnateljstvo javnih del (Direzione provinciale dei lavori pubblici). Tam dobijo tudi vsa potrebna pojasnila. Rok za vlaganje prošenj poteče 20. marca 1984.

Za čebelarje. Kmetijski pokrajinski inšpektorat za Goriško obvešča, da je čas za vložitev prošnje na podlagi dežel. zakona št. 17/1982; prošnjo je treba vložiti preko krajevnega združenja in sicer do 15. aprila za nabavo opreme in hrane za čebele; do 5. junija pa je treba predložiti fakture za nabavljeno opremo.

Novosti v Katoliški knjigarni: F. K. Lukman, Kristusovi pričevalci; F. S. Finžgar, Pod svobodnim soncem; B. Pahor, Tržaški mozaik; Zaliv 1/4, 1983; D. Lokar, Burja pred tišino; J. A. Markuža, V času (pesmi).

DAROVI

Za Katoliški dom: N. N. 100.000; Marijina družba 25.000; S. M. 55.000; N. N. 5.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: N. N., Opčine 250.000; N. N. 50.000; Albina Copič 50.000; Cilka Kovač 50.000; N. N. 300.000 lir.

Za katoliški tisk: Dramski odsek PD »Standrež« 50.000; Irena Vetrh-Bertolini v spomin dr. A. Kacina 30.000; Leopold Pangos 5.000 lir.

Ob deveti obletnici smrti Julijana Ožbot: žena Anica za pevski zbor Rupa-Peč 15.000, za cerkev na Peči 15.000, namesto cvetja na grob Jušte Petejan za cerkev v Sovodnjah 20.000 lir.

Jože Cotar: za zdravljenje Emila Valentinčiča 10.000, za zbor »M. Filej« 10.000, za goriške skavte ob 20-letnici 10.000, za gobavce na Madagaskarju 20.000 lir.

Bolnik iz Trsta: za katoliški tisk 25.000, za Sv. Goro, za lačne in za misijone po 25.000 in ob obletnici smrti drage tete Elizabete za Katoliški glas 5.000 lir.

Za zdravljenje Emila Valentinčiča: Mirjam in Emil Radetič 100.000; Vera in Janko Ban 50.000; Olga Ban 10.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Perina Bregantič-Maraž namesto cvetja na grob Pepetu Bregantiču 200.000 lir.

Za poimenovanje šole v Pevmi: Gianni, Vida in Marija Makuc 13.500; Vižintin 50.000; Makuc 5.000; Winkler, Gorica 100.000; družine Pelicon, Klanjšček, Kosič po 15.000; A. Ferri, Peršolja, Bibaj, Kodermac, Bensa, Komauli, Cotič, Miklus, Primožič po 10.000; Čuk, Sossol, Valentinčič, Bensa po 30.000; Radinja, Bensa, Vižintin, Lenardič, Sfiligoj, Kosič, Sfiligoj, Princi, Figelj po 20.000 lir.

Za Sv. goro: Marija Bucic 3.000 lir.

Za misijone: S. K. 50.000 lir.

Za dvorano v Nabrežini: Pertot 20.000; Roseti 5.000; N. N. 10.000; Meri in Nino Cagliarotti v spomin pok. Ettore Fermana 20.000; Ivanka Rutar v spomin Justine Persi 10.000 in Avgusta Rutar 20.000; nabirka v cerkvi na 4. nedeljo v februarju 104.000; uprava nabrežinske občine 500.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Lorica Ban ob obletnici smrti Justine Ban 10.000; Marija Ban v spomin brata Viktorja 10.000; Anica Ferluga 10.000; Kristina Perhavec 10.000; Silva, Mira in Oskar v spomin na Doro Markon 10.000; razni 32.000; Francka Peršič 50.000; Marija Vidau ob Prešernovi nagradi 50.000; Angela in Jušta Guštin v spomin na svoje drage 60.000; Ana Jurca-Sosič 10.000; N. N. 50.000; Mila Sosič-Vremec 5.000; Erminia Daneu v spomin na Viktorijo Hrovatin 10.000; Dolenc 50.000; Jole ob obletnici smrti matere Ane Daneu 30.000; Vinko Levstik v spomin na Franca Jeza 50.000; N. N. v spomin na očeta 10.000; N. N. 10.000; žena in otroci ob 8. obletnici smrti prof. Jožeta Peterlina 50.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Lija Bak v spomin Antona Parovel 20.000; N. N. iz Podlonjerja v spomin Justa in Karmele 100.000; N. N. v spomin Amalije in Kristine Černigoj 100.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: Vera in Janko Ban v spomin staršev Slavka in Marice Tuta 30.000 lir.

Lojzka Sosič-Čevdek v spomin Marije Tomizza in njenega sina Roberta za Vincencijevo konferenco in za slovenske misijonarje po 20.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda: družina P.M.P. v spomin na predrage rajne 100.000 lir.

Jože Ronko v zahvalo za zdravje za slovenske misijonarje in za lačne po svetu po 200.000, za kapelo p. Leopolda in za Sv. goro po 50.000 lir.

Za cerkev pri Sv. Ivanu v Trstu: Pevski zbor v imenu Hedvike Kandut 50.000; Laura v spomin mame Amalije Černigoj 10.000 lir.

Za cerkev v Trebčah: Justina Kralj 10.000; namesto cvetja na grob Doriana Kralja: Marija Kralj 10.000, Slava in Emil Carli 20.000; Lidija in Viktorija Carli 30.000, Roza Kralj 10.000; v spomin na bratranca Doriana: Klavdija in Nevja Zerjal z družino 200.000 lir.

Za Marijanišče: Marija Ban v spomin brata Viktorja 5.000 lir.

Za cerkev pri Banih: Marija Ban v spomin brata Viktorja 5.000 lir.

Za cerkev pri Ferlugh: Pavla Gec 10.000; Fani Ferluga in hčerka 10.000; Mario Mezzari v spomin na nono Danico Ferluga 20.000; Ada Markon v spomin na Vido Kobal 15.000; Anica Ferluga 10.000; Mila Tance-Ferluga 5.000; nečakinja Ada v spomin na Doro Markon 100.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 4. do 10. marca 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Vike Viking«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditiv.

Ponedeljek: 7.40 Pravljliva. 8.10 Sedma stopnja sreče. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Slovenski umetniki na Montmartru. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 Roman »Ekvinokcij«. 15.00 Ko trkam na nebesna vrata. 16.00 Prigode navadnega vojaka. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Pod Matajurjan. 18.30 Ljudski zvoki.

Torek: 7.40 Pravljliva. 8.10 Slovensko učiteljstvo pod fašizmom. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncertni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Mit in slovenska ljudska pesem. 14.10 Naš pravljnični telefon. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Plamen življenja«, igra.

Sreda: 7.40 Pravljliva. 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni spored. 11.00 Oddaja za 1. stopnjo osnovne šole. 12.00 Iz noči življenje se poraja. 13.20 Srečanje oktetov v Ricmanjih. 14.10 Roman »Ekvinokcij«. 16.00 Majhna sem bila. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Okostnjak v omari.

Četrtek: 7.40 Pravljliva. 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni spored. 11.00 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 12.00 Zdravniški nasveti. 14.10 Otroški kotichek: »To je pa laži!«. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zenski zbor iz Plovdiva v Bolgariji. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.30 Ljudski zvoki.

Petek: 7.40 Pravljliva. 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni spored. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Roman »Ekvinokcij«. 16.00 Trim za vsakogar. 16.45 Postni

govor. 17.10 Mi in glasba. 18.30 Nabožna glasba. 20.00 Primorska poje.

Sobota: 7.40 Pravljliva. 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Slovenski oktet v rojanski cerkvi. 11.30 Beležka. 12.00 Glas od Rezije. 14.10 Otroški kotichek: »Zakajček in Vseved«. 14.30 Naš dobri stari radio. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Mater hominise«, igra.

Za cerkev na Repentabru: ob smrti Ivana Guština so darovali: mati Angela in teta Pepa 50.000; družina Skabar, Col 40, Repen 4, Repen 45, Repen 74, Repen 104, Repen 106, Repen 136, Repen 30, Bertolino, Repen 29, Hrobatič, Col, Budin Marica in Robert vsi po 10.000; Skabar, Repen 18 in Skabar, Repen 101 po 15.000 lir.

Za orgle pri Sv. Ivanu: Stanko in Gilda Negode 50.000 lir.

Za zbora »Vesela pomlad«: Francka Peršič 10.000 lir.

Za Jambor: druž. Suhadolc v spomin na Franca Jeza in dr. Antona Kacina 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Marija Vidau ob Prešernovi nagradi 50.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob izgubi naše drage

Aloizije Ferletič vd. Ferletič

Posebna zahvala g. župniku A. Lazarju za tolažilne besede, cerkvenemu pevske mu zboru, darovalcem cvetja in v dobre namene ter vsem, ki so kakorkoli počastili njen spomin.

Svojci

Doberdob, 28. febr. 1984

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX Hbled 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l. Kmečka banka Gorica v.z.zo.lj.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407